

med paa Valgdagen. Jeg kan ikke følge ham, jeg tager Sagen rent sagligt og uden Bagtanke.

Landbrugsministeren (*Anders Nielsen*): Naar det ærede Medlem, der nu satte sig, er tilfreds med Fremgangen fra første Behandling til nu for sine Tanker, sine Ideer i Modsætning til det, som Fler-tallet har hævdet ved første Behandling, er det overordentlig godt, thi jeg er ogsaa glad ved den Fremgang i rigtig Erkendelse, som faktisk er kommen til Stede.

Poul Christensen: Jeg havde før endnu en kort Bemærkning at gøre til den højtærede Landbrugsminister angaaende den Kommissionsformand, der er Tale om. Jeg skal kun henholde mig til, hvad jeg tidligere har sagt. De Oplysninger, jeg har, ere gode nok, og jeg haaber, det skal lykkes at overbevise Ministeren, og hvis den højtærede Minister bliver overbevist, haaber jeg, han vil skride ind mod denne Kommissionsformand, thi den Slags Formænd kunne vi ikke godt have til at praktisere denne Lov. Jeg gentager, hvad jeg sagde i Gaar, at det nytter ikke, vi gennemføre ordentlige Love, naar vi have den Slags Folk til at administrere Lovene ude i Landet, og jeg beklager, at den højtærede Minister er saa tung at sætte i Bevægelse, ellers vilde han allerede have sat sig i Bevægelse for at undersøge det Forhold, som jeg har paatalt ved Hjælp af de Oplysninger, der foreligge paa hans Bord.

Til den højtærede Ordfører — nej, han er jo kun æret — har jeg en Bemærkning at gøre. Den ærede Ordfører sagde, at Ændringsforslaget skal forstaas saaledes, at naar en Mand f. Eks. paa et Par og fyrretyve Aar kommer tilbage til Landet, kan han komme ind under Lovforslaget, selv om han har været i Byen i 20 Aar. Jeg siger den ærede Ordfører Tak. Naar det skal forstaas paa den Maade, er jeg fuldkommen tilfreds, men jeg var ikke ganske sikker paa i Forvejen at have Lov til at forstaa Ændringsforslaget paa den Maade (*Ordføreren* [Peder-sen-Nyskov]: Det kan ikke forstaas paa nogen anden Maade!). Jo, det kan, thi der staar: „Jfr. § 2“, og i § 2 staar der, at vedkommende skal ernære sig ved almindeligt Landbrugsarbejde. Det var denne Slutningsbemærkning, jeg var noget bange for, thi der staar udtrykkeligt i § 2: „Til Landarbejder henregnes efter denne Lov enhver Mandsperson, der væ-

sentlig ernærer sig ved at udføre almindeligt Landbrugsarbejde.“ Nu vil jeg jo nok sige, at det er en lidt stiv Fortolkning, men en Fortolkning, jeg er glad ved, naar den ærede Ordfører siger, at en Mand, der har arbejdet i København i 20 Aar, har i væsentlig Grad ernæret sig ved almindeligt Landbrugsarbejde. Det er en Fortolkning, jeg er ham taknemmelig for, men som ikke er ganske logisk.

Landbrugsministeren (*Anders Nielsen*): Jeg kommer vist til at stoppe det ærede Medlem i den Tendens, han nu giver til Kende. Det ærede Medlem synes at ville give det Udseende af, at jeg vil dække over den paagældende Amtsformand eller undlade at lade foretage en Undersøgelse af dette Forhold, en Undersøgelse, det ærede Medlem mener er paakrævet. Saaledes er Stillingen ikke. Det ærede Medlem har givet mig disse Papirer, som ikke indeholde fyldestgørende Oplysninger til nogen Side, det ærede Medlem har overladt mig dem privat. Hvorledes det ærede Medlem er kommen i Besiddelse af dem, under hvilke Forudsætninger ved ikke jeg, men jeg vil sige — og det er kun en Gentagelse af, hvad jeg privat har sagt til det ærede Medlem —, at vil det ærede Medlem have noget ud af Sagen, eller rettere vil hans Mandant, hvis der er Tale om en Mandant i dette Tilfælde, have noget ud af Sagen, maa de komme med en Klage til Landbrugsministeriet. Det lader sig ikke gøre ved Konference mellem det ærede Medlem og mig. Saasntart der kommer til at foreligge Klage over bestemte Forhold, skal Sagen blive undersøgt fra Landbrugsministeriets Side. Her er ikke begrundet Tale, om jeg er tung eller let at sætte i Bevægelse, thi det, der er mig forebragt, kan eller bør ikke sætte mig i Bevægelse. Det ved det ærede Medlem, det har jeg sagt til det ærede Medlem for flere Dage siden, at skal der være noget at gøre, maa der komme en Klage, men det er ikke det ærede Medlem, der skal klage, det er selve Andrageren.

Poul Christensen: Den sidste Bemærkning af den højtærede Landbrugsminister om, at jeg skulde komme med en Klage, men at det skulde ikke være en Klage, men et Andragende, forstod jeg ikke rigtig. (*Landbrugsministeren*: Saadan sagde jeg heller ikke.) Jo.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne for i Dag.